

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **T. H.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2018, čj. X, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 7. 2018, čj. 19 Ad 21/2018-6,

t a k t o :

- I. Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 7. 2018, čj. 19 Ad 21/2018-6, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II. Ustanovenému zástupci Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi se sídlem Purkyňova 6, Ostrava - Moravská Ostrava, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **2 600 Kč**, která je splatná do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím snížila žalobci od 14. 5. 2018 výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na výši invalidní důchodu pro invaliditu prvního stupně.

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu. Krajský soud v Ostravě (dále „krajský soud“) ji však shora označeným usnesením odmítl jako opožděnou. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí žalované bylo žalobci doručeno dne 3. 4. 2018 a dvouměsíční lhůta k podání žaloby uplynula dne 3. 6. 2018. Žaloba podaná ke krajskému soudu dne 4. 6. 2018 byla proto opožděná.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uplatnil důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí nebo zastavení řízení. V kasační stížnosti (doplněné ustanoveným zástupcem) poukázal na to, že krajský soud zjevně opomněl § 40 odst. 4 s. ř. s., podle nějž je v případě, že poslední den lhůty připadne na sobotu, neděli nebo svátek, posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. S ohledem na to, že 3. 6. 2018 byla neděle, bylo posledním dnem lhůty pondělí 4. 6. 2018. Žaloba by tedy nemohla být podána opožděně, i kdyby byla podána skutečně 4. 6. 2018. Stěžovatel však zdůraznil, že ve skutečnosti žalobu podal již v pátek 1. 6. 2018 prostřednictvím poštovní přepravy. V souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. je datem podání právě 1. 6. 2018, neboť 4. 6. 2018 byla žaloba soudu pouze doručena.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že podle dokladu o doručení bylo její rozhodnutí doručeno stěžovateli do vlastních rukou dne 3. 4. 2018. Zároveň se mu dostalo poučení o možnosti soudního přezkumu. Vzhledem k tomu, že žalovaná nemá k dispozici žalobu ani obálku, v níž byla podána k poštovní přepravě, není schopná posoudit, zda se tvrzení stěžovatele zakládají na pravdě a posouzení včasnosti ponechává na soudu.

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, přičemž stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[6] Posuzovaná věc závisí na vyřešení otázky včasnosti podání žaloby ke krajskému soudu.

[7] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[8] Podle § 40 s. ř. s. končí lhůta počítaná podle měsíců uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (odst. 2). V případě, že poslední den lhůty připadne na sobotu, neděli nebo svátek, posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (odst. 3). Včasné je také podání, které bylo v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak (odst. 4).

[9] Nejvyšší správní soud v dané věci z kopie dodejky založené ve správním spisu zjistil, že rozhodnutí žalované stěžovatel převzal dne 3. 4. 2018. Při prvotním doručování nebyl dle dodejky zastižen a zásilka obsahující dané rozhodnutí byla připravena k vyzvednutí od 22. 3. 2018. Fikce doručení dle pravidel pro doručování ve správním řízení by nastala také dne 3. 4. 2018 (viz § 20 a § 24 odst. 1 správního řádu), neboť dne 1. 4. 2018

pokračování

byla neděle a dne 2. 4. 2018 svátek [srov. § 40 odst. 1 písm. a) a písm. c) správního řádu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2008, čj. 4 Ads 83/2008-39]. Krajský soud tedy v napadeném usnesení vyšel správně z toho, že rozhodnutí žalované bylo stěžovateli doručeno dne 3. 4. 2018.

[10] V souladu se shora citovanými ustanoveními soudního řádu správního pak v návaznosti na to poslední den lhůty pro podání žaloby připadl na neděli 3. 6. 2018. Posledním dnem pro podání žaloby tak bylo pondělí 4. 6. 2018, přičemž by pro včasné podání žaloby postačovala, aby v tento den byla podána k poštovní přepravě.

[11] Z obálky, v níž byla žaloba odeslána a která je součástí spisu krajského soudu, Nejvyšší správní soud dle čitelného otisku razítka zjistil, že žaloba byla k poštovní přepravě předána již v pátek 1. 6. 2018. Je tedy zjevné, že žaloba byla podána včas.

[12] Ve světle všech výše uvedených skutečností lze proto uzavřít, že uplatněná kasační námitka v dané věci je důvodná, neboť krajský soud žalobu nesprávně odmítl jako opožděnou, přestože byla podána včas.

[13] Nejvyšší správní soud tedy napadené usnesení krajského soudu dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení pak krajský soud rozhodne i o nákladech řízení této kasační stížnosti (§110 odst. 3 s. ř. s.).

[14] Stěžovateli soud usnesením ze dne 15. 11. 2018, čj. 8 Ads 253/2018-23, ustanovil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Ladislav Bártu, advokáta (toto ustanovení se týká pouze řízení před Nejvyšším správním soudem a v dalším řízení před krajským soudem již toto zastoupení netrvá; srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 6. 2018, čj. 8 As 167/2017-58). Hotové výdaje a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát (§ 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Odměna ustanovenému zástupci náleží za poskytnutí dvou úkonů právní služby dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu] a doplnění kasační stížnosti [písemné podání ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], při sazbě 1 000 Kč za úkon právní služby [dle § 7 bodu 3 ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu]. Odměna ustanoveného zástupce tak činí 2 000 Kč. Pokud jde o náhradu hotových výdajů ustanoveného zástupce, ta je stanovena paušálně v § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a to ve výši 300 Kč za každý jeden úkon právní služby. Na náhradě hotových výdajů proto ustanovenému zástupci náleží částka 600 Kč. Celkem tedy ve výroku II. tohoto rozsudku přiznal Nejvyšší správní soud ustanovenému advokátovi na odměně za zastupování stěžovatele a na náhradě hotových výdajů v souladu s předloženým vyúčtováním částku 2 600 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci vyplacena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. ledna 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu